

[Elmquist.]

det krævedes der ikke nogen nærmere Overvejelse af. Det kan jeg heller ikke tiltræde er rigtigt. Det, der er Tale om, er jo, at Rentetillægssatserne skal forhøjes, at Huslejetillægget skal forhøjes, og at forskellige andre Tillæg skal forhøjes, og ikke mindst med Hensyn til Huslejetillæggsforhøjelsen finder jeg, der vil være al mulig Grund til at faa at vide ude fra Kommunerne, hvilken Trang der er til disse Forhøjelser, hvorledes det forholder sig i de forskellige Kommuner med Aldersrentenydernes Huslejhjælp. Som der er gjort opmærksom paa i det andet høje Ting, er de Huslejebeløb, som Rente-nyderne betaler, jo højst forskellige. Nogle bor hos Børn, andre bor i ganske billige Lejligheder, andre i dyre, og der kunde derfor være Grund til at høre, hvad Kommunerne mener om disse Spørgsmaal, og om det ikke var rimeligt at gennemføre en anden Ordning end den, der er foreslaaet her. Der er et gammelt Ord, der hedder, at erfaren Mand er god at gæste. Det er nu engang Kommunerne, der administrerer Løven og har Erfaringen, og derfor vilde det ogsaa være rimeligt at spørge dem.

Jeg kan nøjes med de Bemærkninger, jeg her har fremsat, idet jeg ikke mener, at det tjener nogen Hensigt i øvrigt at gaa ind paa en detaljeret Drøftelse her i det høje Ting af selve Lovforslagets Enkeltheder. Jeg vil gentage, hvad jeg sagde i min først Tale, at jeg synes, det er et rimeligt Krav her fra Landstinget, at vi faar Lejlighed til at gennearbejde et Forslag af saa betydelig en Rækkevidde, og ikke mindst af saa betydelig finansiel Rækkevidde, men denne Gennearbejdelse, det vil jeg gentage, kan efter min Mening kun finde Sted ved, at vi skaffer Oplysninger ude fra Kommunerne. Disse Oplysninger kan naturligvis hverken skaffes til Lørdag, Søndag eller Mandag, men vil derimod kunne skaffes til umiddelbart efter Jul, saa at vi da kan tage Sagen op til en hurtig Behandling og en virkelig Realitetsbehandling. Naar vi fra vort Partis Side siger, at dette er vi villige til — vi er parate til at drøfte det ud fra en velvillig Betragtning, ud fra en fordomsfri Betragtning, vi vil være med til at bearbejde Forslaget og søge, om vi kan naa til en fælles Løsning —, saa synes jeg, at der skal megen ond Vilje til for at sige, at vi stiller os uvilligt og uvenligt over for Sagen. Saa stiller vi os, efter min Mening, meget velvilligt over for den, og saa stiller vi kun et Krav, som er i Overensstemmelse med det, som dette Tings Værdighed maa kræve, hvis der

skal være nogen Mening i Landstingets Behandling af de forskellige Sager.

Jeg skal derfor paa ny henstille, at man ikke jager Sagen igennem nu, men lader den underkaste en virkelig Behandling i et Udvalg og søger at faa den løst efter Jul.

Bouet: Det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen antydede, at jeg havde løsrevet en Del af hans Udtalelser fra Sammenhængen og brugt dem over for det ærede Medlem og over for det radikale Parti. Jeg vil gerne i den Anledning gøre opmærksom paa, at da jeg citerede et Udsnit af det ærede Medlems Tale fra den 27. Juni 1946, begyndte jeg med at sige, at det ærede Medlem havde omtalt forskellige Spørgsmaal, bl. a. en foretaget Virksomhed med Hensyn til at opføre Aldersrenteboliger og Alderdomshjem, og at det ærede Medlem derefter fortsatte:

„Alt i alt kan jeg sige, at Forslaget efter vor Opfattelse er nøje afvejet af det forsvarlige over for de gamle og Invaliderne til den ene Side og over for Landets finansielle Forhold til den anden Side.“

Dette Udtryk kan ikke siges at være løsrevet fra noget, for det er saa kategorisk, som det vel kan være. Det giver Udtryk for, at Det radikale Venstre i 1946 havde den Opfattelse, at det Lovforslag, som dengang blev vedtaget, var nøje overvejet paa disse to Omraader, og derfor er det, jeg har spurgt: hvad er det, der har faaet det radikale Parti til at gaa med i dette Jageri paa det nuværende Tidspunkt, uden at der foreligger Forhold — om saadanne har jeg i hvert Fald ikke hørt hverken fra det ærede Medlem eller fra den højtærede Minister —, der i særlig Grad nødvendiggør, at man skal skynde sig med at gennemføre disse Ændringer inden Jul.

Jeg takker den højtærede Minister — men Ministeren er maaske ligeglad med, om jeg takker ham paa et enkelt Omraade —, jeg takker Ministeren, fordi han udtrykte sin Villighed til at optage en Forhandling om Folkeforsikringstankens eventuelle Gennemførelse. Men jeg maa ligesom det ærede Medlem Hr. Elmquist sige, at jeg vilde have sat mere Pris paa, om den højtærede Minister havde givet Tilsagn om at ville nedsætte en sagkyndig Kommission, som skulde behandle dette Spørgsmaal og eventuelt fremsætte Forslag for Ministeriet. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Elmquist sagde, at tre Partier her har givet Udtryk for, at man meget ønsker dette Spørgsmaal overvejet paa den Maade,